

שבעה עורבים

אגדה ליטאית

עסקו בציד, כשהאישה טיפלה בבית ובגינה, וכך חיו במשך זמן רב. רק דבר אחד אמרה האישה לנסיכים "הרבה פרחים בגינה היפה שלי, ותוכלו לקטוף מהם, אך אל תגעו בפרחי הורד האדום, כי הוא מכושף ועלול לגרום לאסון."

הנסיכים חיו ביער שנים רבות ונהנו מהציד, מטיפול שקיבלו מהזקנה ומפרחי הגינה. ובינתיים בארמון גדלה הנסיכה, האחות שלהם, היא התפתחה לנערה יפה ונבונה. ופעם כשחיטטה בין

ארונות ישנים בארמון גילתה שבע חולצות יפות. "אמא, של מי החולצות הישנות האלו?" שאלה הנסיכה והמלכה סיפרה לה שיש לה עוד שבעה

חי פעם למלך אחד היו שבעה בנים אך לא בת. והמלך השתוקק מאוד לבת. לעתים קרובות אמר "אילו הייתה לי בת, הייתי מוסר לה את כל הממלכה שלי כשתגדל."

הבנים שמעו זאת לעתים קרובות, וכשבסוף המלכה ילדה בת המלך ממש רקד מרוב שמחה, אך הבנים התעצבו. הבינו שלא יוכלו עכשיו לרשת את המלוכה. מאחר שכך, הם החליטו לצאת ביחד מבית אבא ולחפש את מזלם במקום אחר.

הם יצאו יום אחד לדרך והגיעו ליער עבות. הלכו שם במשך שלושה ימים ושלושה לילות, תעו ביער ולא ידעו איך לצאת. בסוף גילו ברחבת היער בקתה קטנה עם גינה יפה, ובה אישה זקנה.

האישה קיבלה אותם יפה והציעה להם להישאר אצלה. הנסיכים ידעו שממילא לא יקבלו את המלוכה של אביהם והסכימו להישאר. במשך כל הימים הם

"וודאי שאני יודעת" ענתה הזקנה "הם הרי חיים כאן,
ועכשיו יצאו לצייד."

הנסיכה שמה את החולצות על ספסל והתחילה
לחכות לחזרת אחיה.
כשהנסיכים חזרו וראו את החולצות שלהם, הבינו
מיד כי הגיעה האחות שלהם. הם שמחו מאוד ורצו
לגינה כדי לקטוף פרחים בשבילה. ודווקא שיח
הורדים האדומים פרח כל כך יפה שכולם שכחו על
האזהרות בעלת הבית, וקטפו כל אחד פרח אחד

מהשיח.

אך כל אחד שנגע בפרח משיח הורד הפך בין רגע
לעורב שחור. שבעת העורבים עפו ליער בקריאת צער

בנים, אך הם עזבו את הארמון עם היוולדה, ועכשיו
איש לא יודע מה גורלם.

הנסיכה הצטערה מאוד והתחילה להתגעגע לאחים
שלא הכירה. בסוף החליטה לחפש אותם. היא לקחה
את שבע החולצות הישנות, יצאה לדרך, הגיעה ליער,
ותעתה בו. התיישבה מיואשת תחת עץ והתחילה
לבכות.

עבר שם איש זקן שראה אותה ושאל "נערת, למה
תבכי?"

"הלכתי מהבית כדי לחפש את אחיי, ותעיתי כאן
ביער" ענתה הנסיכה.

"אז הנה לך משרוקית פלא" אמר הזקן "אם תנשפי
בה שלוש פעמים, היא תעביר אתך לכל מקום שבו
תרצי להיות."
כך אמר ונעלם.

הנסיכה לקחה את המשרוקית, נשפה בה שלוש
פעמים וביקשה להיות קרוב לאחים שלה. ואמנם כך
קרה והיא מצאה את עצמה ליד בקתה קטנה. נכנסה
פנימה וראתה אישה זקנה שבישלה ארוחה על
כיריים.

"אולי את יודעת איפה האחים שלי?" שאלה הנסיכה.

לא ענתה. הופתע המלך. האם בתו נעשתה אילמת?
הובילו אותה הביתה והיא המשיכה לשתוק. לא
הוציאה הגה מפיה.
מאותו היום התחילו להגיע לארמון המלך שבעה

עורבים שחורים. כל יום הם התיישבו על עץ תפוח
שבגן הארמון ודיברו ביניהם. המלך מאוד רצה לדעת
על מה מדברים העורבים, ופרסם בכל המדינה שלו
כי מי שיכול להבין ולתרגם את דבריהם, יזכה בגמול
נדיב.
ואכן יום אחד הגיע לארמון איש צעיר שסיפר כי הוא

גדולה.
הנסיכה ראתה את הנעשה ורצה מיד אל האישה
הזקנה.
"אנא אמרי, אם את יודעת, איך להציל את האחים
שלי. איך להחזיר אותם לצורת אנוש?" שאלה
הנסיכה.

"הו נערת" ענתה האישה "זו מלאכה קשה. כדי
שיהפכו שוב לבני אדם, עליך לשתוק במשך שבע
שנים!"

כדי להציל את האחים שלה נדרה הנסיכה נדר לא
לדבר שבע שנים. היא עלתה על עץ אלון גבוה, ושם
הכינה לעצמה מקום נוח לשהייה ארוכה. ושבעת
העורבים באו אליה מדי יום והביאו לה אוכל שאספו
ביער.

כך עברו שבע שנים, ובשנה השביעית יצא המלך
לצייד. הוא עבר ליד האלון הגבוה וראה שבצמרת
יושבת נערה יפה. הוא ציווה על משרתיו להוריד
אותה מהעץ, ושאל מי היא. אך היא עצמה את פיה
ולא ענתה. המלך הביט עליה היטב והכיר שזו הבת
שלו שלא ראה כבר שבע שנים.
"מדוע ברכת מהבית?" שאל המלך את בתו. אך היא

המדינה חלקו ביניכם לשמונה חלקים. היא די גדולה
לכך. תמשיכו עכשיו לנהל אותה בצדק וביושר,
לטובת כל הנתינים שחיים בה."
וכך גם היה.

מבין את שפת הציפורים ויוכל לתרגם למלך את
דבריהם של העורבים. אבל כגמול על כך הוא מבקש
את ידה של הנסיכה.
המלך הסכים והבטיח לו את הנסיכה לאישה, אם
יספר מה אומרים העורבים.
האיש יצא לגן, הקשיב לעורבים ואחר כך סיפר
"העורבים מדברים על נערה ששותקת כבר שבע
שנים. נדר השתיקה שלה אמור להסיר מהם את
הכישוף שהפך אותם לעורבים. הם נרגשים מאוד כי
המועד כבר קרוב והם יוכלו להפוך את צורתם לבני
אדם."
המלך הבין מיד שמדובר כאן בבנים ובבת שלו וקרא
"הו, אילו רק ידעו הבנים שלי כמה אני רוצה
בחזרתם!"
ובדיוק באותו רגע פג הכישוף ושבעת העורבים נעשו
שוב לנסיכים, בני המלך. הנסיכה רצה מיד לקראתם,
חיבקה אותם וקראה "כמה טוב שאנו עכשיו שוב
כולנו ביחד!"
המלך הביט על בניו ובתו ואמר "נמאס לי כבר לנהל
את מדינת. בתי תתחתן עכשיו, כפי שהבטחתי עם
האיש הצעיר שמבין את שפת הציפורים. ואת